

Z zadumą ♩ = 80–96

1. Gdy Oj - cieć nam przed - sta - wił plan I
 2. Król kró - lów tron o - pu - ścił miał. Ba -
 3. Ko - ro - na z ciec - ni, krzy - ża ból Nie
 4. Przyj - mu - jąc chleb świę - te - go dnia, W pa -

Zbaw - cy po - wo - ła - nie dał, Ten zba - wić świat mi -
 ran - kiem się ła - god - nym stał. W ciem - no - ści no - cy,
 mo - gły tu prze - szko - dzić Mu. Swe ży - cie za nas
 mię - ci każ - dy Zbaw - cę ma. Niech On nam si - łą

ło - ścią miał I rzekł: „Niech bę - dzie wo - la Twa”.
 w świe - tle dnia Zwykł mó - wić: „Bę - dzie wo - la Twa”.
 chę - nie dał, Gdy rzekł: „Niech bę - dzie wo - la Twa”.
 dzi - siał da, By rzec: „Niech bę - dzie wo - la Twa”.

Słowa: Frank I. Kooyman, 1880–1963. © 1948 IRI
 Muzyka: Robert P. Manookin, 1918–1997. © 1985 IRI

Mojżesz 4:2
 Ew. Łukasza 22:41–44
 2 Nefi 10:24